

SOKOL AMERICKÝ

Úřední list Národní Jednoty Sokolské v Sp. St.

Ročník V.

Chicago, dne 1. června, 1883.

Číslo 7

Podává Jindř. Hájecký vydává Výkonný Výbor.

Vychází vždy 15. každého měsíce.—RUKOPISY pro „Sokola Amerického“ určené zasílají se nejdéle do 10., delší do 8. každého měsíce na jednatelství Výkonného Výboru.—Předplatné: pro údy N. J. S. 36c., pro neúdy 60c. roč.—Do Evropy 1 zl. 50 kr

Jindřich Fuegner.

Nárys života, zjevu a povahy. V Sokolu pražském přednesl Dr. M. Tyrš.

K těmto netečnkům nenáležel ovšem Fuegner ani za dob, kdy absolutismus dusivě nad veškerou říši se rozkládal. Již záhy bylo politické přesvědčení jeho liberální, nikoli přemrštěné, avšak velmi pevné a rozhodné. Zmínil jsem se již o velkém vlivu rozsáhlých cest ječ po cizině konal; cestovalť on nejen co obchodník, nýdřž především co člověk pro všechny projevy života veřejného vnímavý. Ze všech států pevniny evropské, jež seznal, stala se mu Belgie idealem nejvyšším. „Tam může člověk jako člověk žít,“ tak zvolal ne jednou v rozmluvě somkromé. Pobyt v Anglii učinil naň dojem tak hluboký, žeť praští přátelé jeho posměšně „Poloangličanem“ ho nazývali. Bylať to první trhlina, která jej od starších známostí jeho duševně odloučila, byť i s nimi ještě po delší dobu ve styku zevněm zůstal. Činěny od nich na Fuegnera různé pokusy, aby od domnělých přemrštěností se odvrátil, snaha, která ovšem toliko nejedno řízné odbyti v zápětí měla. —

„Všedrtitel“ Kant, jenž volné myšlenky ve všech oborech cestu prokrestil a největší občan doby novější Washington, jenž svobodě občanské za oceanem velkolepý útulek upravil, toť byli mužové, jejichž podobizny především byt Fuegnerův zdobily, první obrázky, které on vůbec sobě opatřil, jež vždy nad ložem jeho visely a k nimž později ještě Garibaldi co ušlechtilý představitel a reč moderního hnutí národního se přidružil.

Politické smýšlení Fuegnerovo pak nebylo toliko v jasném rozumu, nýbrž též v ušlechtilé povaze jeho založeno. On byl demokratem ne snad prázdnou frází, nýbrž demokratem od srdce. Přesvědčení o rovnosti všech lidí bylo šlechtěné myslí jeho vrozeno, on dával mu každým dnem celým čnováním svým výrazu zjevného; a žádnou zásadu nev-

štěpoval jedině dceři své tak, jako právě zásadu tu, záhy k tomu ji přidržuje, aby také s děvčátky z lidu si pohrávala, je k sobě zvala a zcela stejně jak s ostními družkami svými s nimi nakládala. —

Rok osmačtyřicátý s ideálním rázem svým činil na Fuegnera dojem hluboký, na nějž ještě v rozmluvách let pozdějších často si vzpomínal. Pokud zevní činnosti jeho v době té se týče, nemáme o ní mnohých dokladů bližších. Zachován toliko denník, kterýž co se níh a pobočník tehdaž vedl a z něhož vidíme, že jak vždy tak i v postavení tom povinnosti své přesně konal, na cvičišti i v strážnicích o každou podrobnost se staral. Z roku 1850 pak máme před sebou adresu díků od veškerého mužstva podepsanou a jemu podanou, když za příčinou přesídlení svého z osmé setniny pátého praporu národní obrany vystoupil. Významno jest, že i tam na jeho vliďné chování zvláštní důraz se klade.

Kterak stal se Fuegner Čechem, Čechem vřelým a rozhodným, kdežto přece přátelé a příbuzní jeho k straně německé se klonili, kdežto i přítel jeho A. Springer způsobem nečestným se odrodil?

Nestačí, tuším, k vlivu těch neb oněch osobností poukazovat, který přec vždy jen podřízeným býti mohl a jenž by bez účinku byl zůstal, kdyby náklonnosti hlouběji založené nebylo zde již bývalo.

Dva momenty jsou tu zvláště závažny, jež úkaz ten o sobě vysvětlují. První z nich byla nespokojenost s absolutní formou vládní jež zejména vlivem cest a lektury politické záhy u Fuegnera se jevila. Nespokojenost ta oddělila ho, jak jsem vytknul, záhy duševně od německých přátel jeho, jež později ponejvíce k pověstné straně „dobře smýšlejících“ přilnuli. Osamocen takto v kruhu nej-

starších znamostí svých, mnohými okolnostmi najednou prudce proti nim popuzen, klonil se Fuegner přirozeně ku straně druhé, kde tvořící se kruhy národní a živly věci české přejíti se nalezaly. Žil jsem sám době té, mlád sice; ale přece dosti dospělý, abych ruch ten chápal. Vědomí, že národu českému práv mu náležejících se nedostává, šířilo se již před rokem 1848 napořád více; mluvilo se ještě německy—vždyť celé školství městske bylo, pokud vím, německy—ale začalo se česky cítit, historické upomínky se obnovovaly, vzrůstlo vědomí, že jsme zkráceni a tento ideální c't právní byl příčinou, že tak mnohé ideálnější a spravedlivé povahy k věci národní se klonily, jí z počátku snad toliko přály, později však rozhodně pro ni se prohlásily. K povahám těm náležel též Jindřich Fuegner.

Ze národ český v přirozeném rozvoji svém skrácen jest, cítil Fuegner živě, toť vzbouřilo když v jistých kruzích tomu se odmlouvalo, na konec jeho krev, tak přiml zievně k nám. I přispěl k tomu arciť též demokratický jeho duch, jen v společnosti české ovšem snadno doimovem se cítil.

S napnutostí sledoval Fuegner příběhy politické, zejména ty, jež účinek na domácí poměry naše mítí mohly.

Zachovalat se nám řada dopisu, jež z r. 1859 pocházejí, kde po dlouhém umorujícím spánku let pozdějších vědomí české opět probouzet se počínalo. Válka francouzsko-italská proti Rakousku stála tehdy v popředí událostí politických. S napnutým interessem sledoval Fuegner děje ty. Ač zahraničné listy u nás se zavavovaly, domácím zase největší reserva se ukládala, vidíme přece, že Fuegner jasný obraz o situaci nabýti se snaží a také nabývá. On sleduje pořád děj na bojišti samém, avšak pozoruje též, jak Německo, Anglie a Rusko se ku konfliktu tomu chovají. Jeho náhled jest, že tenkrátě porážka spíše než vítězství říši prospěje a národu našemu situaci výhodnější přinese. V kritické chvíli, kde listy německé vše proti Francii a Italii se bouřit počínají, vyslovuje on důvodné přesvědčení, že Rusko nepřipustí, aby státy německé ve spor se vmísily. A když pak pozoruje, že u nás důležitost krvavé hry na rovinách lombardských dosti se nechápe, že všeliké projevy nejapné ohlasu docházejí, tu v hlubinách svých zarmoucen, volá: „Národ náš je přece velmi krátkozraký neb sešlý.“ Tak vidíme již tenkrátě Fuegnera v onom malém hloučku Čechů uvědomělých a smyslem politickým dařených.

Na poměr jeho k starším těm známostem z kruhů německozpátečnických pak vrhá světlo drastické příběh, j nž v známé vizárně pražské se udál, kde Fuegner s nimi náhodou se

sešel. List, který věc líčí, jest dva dny po bitvě u Magenty 6. červ 1859 datován. Pišeť Fuegner satyrickým způsobem svým: „Rekl jsem jim, že jsem na policii pozván byl. Jaká to radost pro ně! „Tak tě přec jenom jednou dostali! Teď nebudeš proti větru foukat!“ Ti však ustrnuli, když jsem jim lakonicky odvětil: „Sejde na tom, odkud právě vítr fouká a foukat bude, zda vítr se obrátí a nebude li foukat Vám v obličej, kteří jste nikdy proti větru nefoukali.“

Nevíme, mělo-li ono předvolání před policii význam vážnější. Z dalších dopisů však vychází na jevo, co Fuegner slovy, „zda vítr se neobrátil“ vrozumíval. Znamenat' obrat k ústavě, z něhož Fuegner onen utěšenější obrat pro Čechy a pro celou říši očekával. Toť byly právě také naděje, jimiž uvědoměli kruhové čeští se kojili. Tři dny po bitvě u Solferina piše Fuegner choti své taktó: Nového nevím nic. Zdá se, že Francouzové již na levém břehu Minci jsou. O ústavě však pravie se nemluví.

K ní bylo tedy zření Fuegnerovo napořád obráceno a tak sluší posoudit ono známé hlasování v obchodní komoře, jíž předložena otázka: Kterak financím rakouským pomoci?

Náhled Fuegnerův zněl: Ústavou! Většina sdílela sice náhled ten. Nevím, který přítel nezrozené dosud ústavy to byl, jenž hlasování dle jmen navrhoval. Zalekaně odstoupili téměř všichni. Fuegner však pevně na něm setrval. A vítr přeskočil přece. Náhled Fuegnerův stal se brzy na to náhledem vlády samé a násleoval—diplom říjnový. —

Končím pro dnešek. Vylíčil jsem dle skrovných sil svých a toliko dle pramenů mi právě přístupných avšak dle ryzí pravdy a bez přísady jakékoliv Jindřicha Fuegnera, a dovedil jsem zároveň běh událostí až k té chvíli, kde život český opět probouzet se počínal.

Rekl jsem, že Jindřich Fuegner byl člověkem neobyčejným a myslím, bratři, že již nyní mi přisvědčíte, že jím byl.

Ano, byl to člověk neobyčejný, neobyčejný celým svým zjevem, svými praktickými talenty svou šířkou rozhledu a koncepcí, svým vzděláním a především pak tím zlatým srdcem a charakterem svým.

A tento duch jasný a obsáhlý, toto srdce, nad něž šlechtetnějšího jsem nezna', tento charakter volný, mužný a pevný, v anticím smyslu krásný a dobrý zároveň náležel nám, zeela nám, náležel Sokolu pražskému.

A spolek ten, jenž duchem jeho také co zjev ve svém způsobu neobyčejný vystoupil, neměl by mítí ceny zvláštní a vysoké? Tento spolek nechťli bychom všichni s brdostí mi

lovat, kruh jeho stále šířit, k němu věrně stát a stále jej povznášet? V dobách rodostých a těžkých, v dobách, kde náhledy naša se rozcházejí, myslemež vždy, že Fugener mu náležel a že paměť jeho z něho vymizeti nesmí.

Jest a zůstane ona nejvyšším odkazem a posvěcením jednoty naší, nejjasnějším vznětem k další činnosti mužné a ušlechtilé, nejzřejmějším důkazem o vysokém ideálním významu věci sokolské v životě českém, v životě národním. (Pokr.)

Epištoly sokolské.

Číslo 1.

O působení tělocviku na tělo lidské.

Napsal MDr. Em. Krupička.

Tělocvik, který tělo nejen statné a vzdorné činí, nýbrž v něm i ducha a mysl odchová, který zvyklý je jen se skutečností počítati, který bez váhaní a kolísání podle daných okolností rázně k činu se má. Mysli a povaze takové jest plané rozháraní citů, do říší snů zabíhající blouznění úplně cizí a odporné. Tělocvik mysl naši ke skutečnosti obrací, čině nás až do jisté míry praktickými, reálnými.

IV. Účinek tělocviku na zdraví. Zdraví na dvojnásob způsob pohromu trpívá, buď tím, že lidé bezsmyslným způsobem života sami si je podkopávají, buď tak, že pod tíží škodlivých vlivů, kterým těžko aneb dočista vyhnouti se nelze, klesají. Ukázali jsme již nahoře, jak tělocvik k spořádanějšímu životu nás vede, jak střídmost v jídle a pití na srdce nám klade, jak káže nám všelikých výstředností se zříci, samé to momenty, které již samy v sobě zdraví ohrožují. Když se jim vyhneme, i zdraví si uchováme. Tělocvikem stává se tělo naše k nemocem méně náchylné a proto stávají se ony řídicími. Každý pravý sokol stálému se těší zdraví, a proto je mu také lehko dobré a veselé mysle býti. Tělo silné, otužilé, ale také ke všem podnikům je schopno, jež intenzivností svou a délkou trvání zdraví ohrožují, jako na př. u mnohých zaměstnání; ono v sobě i houževnatost chová, a tou vlastností ozbrojeno, snadno mnohý útok na naše zdraví odrazí. Tím vším pak nutně se děje, že jednak nemocí řídicími se stávají, jednak méně nebezpečnými, že tedy životu našemu nebezpečí předčasného churavění neb dokonce předčasné smrti nehrozí, a za

druhé, že ono schazení sil, které v pozdějších letech vždy se dostavuje, následkem kterého by jedině každý člověk běh života ukončiti měl -- více do dálky se pošunuje. Tělo naše nestárne tak rychle, čímž délky života našeho přibývá. Tělocvik tedy i život náš prodlužuje. Může-li pak kdo více žádati?

Vynasnažili jsme se vylíčení, jak tělocvik na tělo lidské a prostřednictvím jeho i na povahu naši působí. Výsledek jest, že říci směle můžeme, že tělocvik člověka všestranně zdokonaluje. Nikterak tedy nedá se ospravedlniti, když se starost o pěstování tělocviku jednotlivcům ponechává; co ku společnému blahu přispívá, o to by se i společnost starati měla, jen tak značných úspěchů docíliti možno. Síly a působení jednotlivců zůstanou při vši snaze a horlivosti jejich vždy nedostatečnými, neb jen tehdy, když tělocvik vždy, všude a od každého pěstován bude, mohou se od něho očekávati účinky celý národ povznášející. Aby pak se takto stalo, k tomu přispívej každý hřívnou svou, každý buď apoštolem dobré a nad jiné vznešené věci naší. Na zdar!

„Epištoly sokolské“ vycházeti budou ve lhůtách neurčitých a obsahovati budou populárně psané články o tělocviku, o Sokolstvu z per předních spisovatelů v oboru tom. Veškeré dopisy týkající se „Epištol sokolských“ adresovány buďtež na bratra Pragra cvičitele „Sokola“ v Praze (Sokolská třída). Cena prvního sešitu o 32 stránkách veliké osmerky 10 kr., poštou 12 kr., věru mírná cena.

KONEC.

Dějiny Těl. Jed. Sokol v Chicagu.

Píše Jindřich Hájek.

Dopis zasláný dívkám a paním staravším se o český prapor sokolský od pana Edwarda Gregra přečten ve schůzi a přijat s jásotem

a panu Gregrovi voláno hřímavé třikráte „Na zdar!“ Dne 3. února 1882. Schůze tato svolána za příčinou úmrtí sokola Karla

Heidlera sokol Jakub Pádecký zahájil schůzi a oznámiv účel této, vyzval členstvo k povstání na přechest zesnulého sokola.

Po té rokováno o pohřbu zesnulého a po delší úradě uzavřeno: I. Sbor Těl. Jed. Sokol doprovodí pozůstatky zesnulého až na část severního města s průvodem hudby.

II. Veškeré výlohy pohřební jako: rakev, vůz pohřební, hrob, vůz pro čtyřlenný výbor jenž má celý pohřeb obstarati a mrtvolu ku hrobu doprovoditi, jakož pohřební hudbu, krýti má sbor ze své pokladny. Aby však pokladna spolková neutrpěla přílišného zkrácení, usnešeno, by každý úd zapravil co zvýšený příspěvek pohřební místo 50 centů jeden dollar. Pohřební výbor zvolen, maršál průvodu a pohřební řečník.

Dne 11. února pokutování pro nesúčastnění se pohřbu sokola Heidlera následující sokolové: Vondřejka Adolf, Zajiček Anton, Klueckauf Jan, Kandlík Jakub, Tábor Jan, Tauber Izák, Píšek Josef, Novák Frant., Villinger Josef, Villinger Jak., Vávra Fr., Stein Šim., na to přijata zpráva a výnos z plesu ze dne 22. ledna celkem \$53.4c. Dne 26. února svolána schůze za příčinou převzetí síně od „Slovanské Lípy“, na jméno své co své vlastnictví a převzetí veškerých dluhů až dosud na téže lpicích, k čemuž potřeba podpisů údstva a položena zároveň otázka zda a mnoholi by chtěl každý úd k účelu tomu zapůjčiti? Aby mohlo se členstvo o tom poraditi odročena schůze na deset minut. Při opětném zahájení schůze shledáno, že množství podpisů jakož i upsaná část nikoliv nestačí k zapravení ani té nejbližší lhůty a tudíž návrh na převzetí té síně jakož i celá záležitost padla sama s sebou.

Dne 2 března poděkoval se ze sboru sokol Josef Matoušek, poděkování přijato. Opět dělán návrh by budova Slovanské Lípy, vzala se do rukou Těl. jedn. Sokol a po dlouhém rokování zvolen výbor a splnomocněn celou záležitostí s výborem Slovanské Lípy vyříditi k obapolné spokojenosti. Výbor sestával se sokolů: Pádecký, Cvahouček, Morávek, Šilha, Vaněk, s připojením dvou důvěrníků. Na to zvoleni úředníky na příštích šest měsíců a sice: Stejskal Fr. starosta, Němeček Jan náměstek, Cvahouček Jiří zápisník, Vaska Josef účetník, Marávek Vojt. pokladník, Jelínek Anton, Trs Matěj, Vaska Vojt. důvěrníci, Dvořák Hynek jednatel.

Pádecký Jak. náčelník, Stejskal Jos. 1. mí a Čížkovský Jan 2. hý cvičitel.

Schůze výboru Těl. Jed. Sokol dne 4. března. Schůze tato odbyvána za příčinou úplného vyjednání s výborem sboru „Slovanská Lípa“ o předání budovy s pozemky a veškerým jměním v budově se nalezajícím a k ní patřícím

až na následující výminky na Tělocv. Jed. Sokol.

Výminky jež sbor „Slovanské Lípa“ pro sebe činí jsou následující:

1. Jeden rok schůze zdarma dvakrátě měsíčně.

2. Co náhradu za podporující pokladnu v prvním roce dvakrátě síň pro zábavy úplně zdarma.

3. Knihovna dokud bude trvati „Slovanská Lípa“ co sbor, v pádu rozpadnutí se, připadá Tělocvičné Jednotě Sokol v plné vlastnictví.

4. Prápory, globus a obrazy a sice: „Čech“ „Domov“, Koruna česká“, „Palácký větší“ „Komenský“ a „České poslance na sněm“. Ostatní pak vše patřiti má hned Těl. Jed. Sokol.

Platnosti výminky ty pozbydou.

1. V pádu rozpadnutí se sboru Slovanské Lípy, připadají pak veškeré ty jmenované předměty na sbor Těl. jed. Sokol.

2. Sbor „Sl. Lípy“ uvoluje se dvěma třetinami svých údů odpustiti jeden tisíc dollarů patřících k podporující pokladně. Kdyby však se ukázalo že sbor „Slov. Lípy“ nemá práva, dle zákona svrchu jmenovaný obnos darovati, jest povinen sbor Těl. Jed. Sokol obnos ten na údy k podpoře oprávněné, vyplatiti po zaplacení všech ostatních požadavků na budově té lpicích a sice beze všech úroků.

Na to pak by dvě první výminky úplně propadly.

Za příčinou tou se má od sboru Slovanské Lípy vypsati listina, kdo z jejich údů chce odstoupiti od požadavků veškerých, aneb aspoň částečně, jak od svých půjček, tak i od pokladny podporující údové téže jednoty buďtež tedy obesláni sejíti se do schůzi dne 4. března, aneb aspoň zaslati svůj podpis co znamení souhlasu a údové Těl. Jed. Sokol učíte taktéž.

Any peníze do české záložny dluhující měly býti již vyplaceny, zvolen výbor aby vyjednal prodloužení jich, až bude síň úplně na T. Jed. Sokol předána a sice se strany J. T. S. sokolové: Jakub Pádecký, Vojtěch Šilha a Vojtěch Morávek. Se strany Slovanské Lípy pak pp. Martin Trázník a Martin Urban.

Schůze mimořádná dne 18. března, za příčinou přijmutí kontraktu od Slovanské Lípy na síň dotyčnou pro Těl. Jed. Sokol. V schůzi té dále usnešeno, by důvěrníci postarali se by v přízemí bydlící p. Dvořák v bruce se vystěhoval.

Dále uzavřeno, příští schůzi na den 28. března obeslati za příčinou nastolení nového úřadnictva a jiných důležitých prací.

Zároveň uzavřeno odbývati ples ve pro-

spěch oprav síně, vstupné určeno na \$1 a každý úd se má téhož účastniti. Pořádající výbor Šilha Vojt. Novák Karel a Sadilek.

Dne 28. března ku sboru přijati Václav Svatek, a Anton Viterna. Smlouva mezi panem Štumfem a Těl. Jed. Sokol ohledně cvičení a podmínek toho se týkající nedošla schválení. Pan Štumf co dřívější evičitel si přeje vysvědčení: Uzavřeno dáti mu to samé v nejčestnější formě vystavené.

Důvěrník M. Trs se děkuje z důvěrnickví přijato a na jeho místo zvolen jednohlasně sokol Vojt. Šilha.

Následující sokolové uvolují se půjčovati týdně pro sbor po \$5.:

Vaska Vojtěch, Nědošinský, Nájemník Jos Po třech dollarech: Veverka, po dvou dol. Stejskal Václ Straka Gotthard, Šindelář Jiří \$1.30c. Po dolaru: Morávek Vojtěch, Podzimek Petr, Cvahouček Jiří, Němeček Jan, Stejskal Josef, Padecký Jakub, Jelínek Ant., Šima Vojtěch, Vaska Josef, Šilha Vojtěch, Hubka Vojtěch, Kraus Fr., Novák Karel, Zajíček Ant., Stejskal Fr. Bernhardt Jan,

Klneckauf Jan, Sýkora Jan, Proškovec, Šerka, Klička Jan, Klička Josef, Matoušek Královce, Kovářík, Pišek, Drobný Jiří, Pregler Anton, Kohn Jindřich, Donát Vác av, švehla, Zuckerman, Motiš, Sadilek, Beneš, Viterna, Svatek, Šindelář V., Lenocho V., po 50 cent.: Mencl a Herink. Na to zvolen výbor Pregler, Straka Vaska Vojt., ku vyjednávání se slád kva ohledně půjčky peněz na síň a odbírání piv, na nejlepší a nejjistější podmínky.

Uzavřeno že dá se jednatelem Saloon k užívání a sice hořejší místnost, dolejší pak upraví se pro odbývání schůzí, k vypracování podmínek neb úmluvy mezi sborem a jednatelem zvoleni co výbor Sokolové: Matěj Trs, Jakub Pádecký, Jan Němeček, Gotthard Straka a Frant. Stejskal. Uspořádání smlouvy mezi řiditelem divadla a Těl. Jed. Sokol svěřeno, tomu samému výboru. Pro vypracování program k slavnosti zasvěcení praporu zvoleni jsou: Pregler, Němeček, Cvahouček, Pádecký, Lenocho, Kostner, Kohn, a Václav Němeček co decorateur jest připojen.

Pokračování.

D o p i s y.

Wilber, Neb. 15. května 1883.

Sokole pořadateli.

První produkce našeho mladého sboru odbývaná dne 21. dubna na oslavu připojení se k N. J. S. vydala se v mnohém ohledu dobře. Náčelník, Sokol Sadilek, oslovil obecenstvo přiměřeným proslovem, vylíčil zásluhy česko amerických spolků o udržování naší národnosti v Americe, a poukázal na snahy a úkol sokolský vůbec. Na to jedenáct našich nejlepších sokolů provedlo cvičení na hrazdě a bradlech, na které obecenstvo patřilo se zálibou a které i naše nádeje zcela ukrojilo. Mezi jinými provedla se na hrazdě následující cvičení: vymyk zadem a toč v kříži; obtočka do visu v loktech a toč v loktech v zad i před, toče závěšen obouhoz na před i zad, toč v kolenou (bez pomoci rukou), vzepření vzklopno a toč v nártech a veletoč na zad; na bradlech rozličné kotouly, v přemětu a stoje. Veškerá cvičení provedena hladce a s jistotou, kterou ani jsme sami po celo zimním odpočinku neočekávali. Po cvičení sehrála i aktová fraška „Osudný deštník.“ Ač úlohy byly v rukou dobrých herců, přece hra vážla i pro krátkost času nenačili se herci svoje úlohy.

Po divadle následovala taneční zábava, která byla dle úsudku všech účastníků, jednou z nejlepších zde odbývaných. České (?) zdejší zábavy staly se od nějakého času rejdištěm americké lůzy a panuje při nich oby-

čejně ta největší nevázanost, hulákání, kouření při tanci a pranice. Sokolové však ukázali jak by zábavy se mohly a měly odbývati. Úsilným náhám pořádajícího výboru, podařilo se udržeti vzorný pořádek a my získali tím pověst, která nám zajistě pjjistí účastenství pořádku milovného obecenstva.

Navštěva, pro nepříznivé počasí, nebyla taková jakou jsme očekávali a jakou by jsme při příznivé povětrnosti zajistě byli měli.

Telegram V. V. N. J. S. „Slavnostní den váš a sesílení sokolstva pozdravujem hřimavým na zdar. V. V. došel nás až druhý den. —

Výsledek produkce rozjařil naše Sokoli tak, že pomýšlejí, v nedaleké budoucnosti, uspořádati podobnou zábavu v taneční síni p. Jelinka as 6 mil od Wilber, o jejíž výsledku neopominu příležitostně podat zprávu.

Na zdar! J. K. Mallat.

Chicago, 10. března 1883.

Milý Jindřichu!

Velice jsem se podivil, čta Am. Sokol, že jsi se odbodlal podávat Dějiny Těl. Jed. Sokol a jdeš až k roku 1865, kdežto jsi měl začít 1870, tedy tedy zaražení sboru.

Anto nemá a neměla nikdy Jed. Sokol nynější, nic společného s bývalým Sokolem, jenž se rozpadl ale jádro z něj, je ještě dnes v řadách sokolských. A ty pišeš, že všickni zakládatele vystoupili z řad sokolských. (Jak pozorují neznáš dějiny sokolské v Chicagu.

vůbec) Jan Kálal je dnes vřelý Sokol tež Josef Kabrna. Ty to nevíš, co? Pořád je na tobě vidět ta zárlivost, musím se ti v duchu neustále smát. Mohu ti jmenovat mnoho členů z bývalého odboru „Slovanské Lipy“, tak měi asi název? že jsou dnes vřelými Sokoly, tak zrovna jak Ty si to přeješ, ale nechceš to vidět, počkej čtveráků.

Ty co pořádatel listu, se nemáš k takové práci ani odhodlat, když zastupuješ chicagské sokolstvo vůbec. Ty máš vyzvat všechny jednoty místní aby Ti podávaly dějiny jejich vzniku a působení, a pak buď s opravou a neb na něco co snad se pozapomělo je upozornit, aneb co se někdy dělo, to by dějiny nepopovzneslo. Mysím že si už doma?

Jindřichu když ale jsi chtěl něco podobného podniknout, tedy jsi měl pod ohlavením a dočista v jiném slohu začít, (neb tvůj začátek zahrnuje nynější místní jednotu, kdežto skutečnost jest daleká od sebe, a mnohé sokolské sbory o tom nic nevědí, a celé dějiny by tedy škály se jenom jí samotné)

Měl jsi nadepsati takto:

Dějiny Prvního sboru „Sokol“ v Chicago Ill., jenž byl založen v roku 1865 atd., kým a jak, a podávat celé jeho působení až do jeho rozpadnutí, jakou vinou, kterých členů vinou? Pak ať přijde sbor po sboru, jak a kdo které založil. Když budeš mít takovy začátek dějin buď jist že dostaneš látky od všech sborů, a budeš nestranným. A pak si náříkáš že nemáš důstatek látky pro Am Sokola! Netrap se dějinami a ulož tajemníkům sborovým aby ti takové práce zasílaly, aneb požádej sbory, jak oni tajemníky k práci přijmou, Jindřišku udělej poznámku Am. Sokole mám li pravdu k neb jak se ti to líbí? Na zdar!

Tvůj starý známý „Sokol“

Poznamenání pořadatele.

Můj bezjmenný a známý sokol má podivné pojmy o povinnosti pisatele dějin toho

kterého spolku. „Dějiny Těl. Jed. Sokol“ v Chicagu. Nadepsal jsem práci svou, jest tedy dosti jasné, že nemohu návrh a radu přítele a sokola toho uposlechnouti a psáti dějepis sokolstva vůbec, jak on to as myslí. Zároveň mne vinní ze zárlivosti nepravě a proč? Či snad proto že nepočítám sokoly jež co vřelé údy naznačuje, mezi členstvo naše přise o T.J.S. kdybych činil tak, nebyl bych lhářem? Dále musím p. pisateli podotknouti ti že jest na velikém mylu myslí-li, že přijav na se pořádání tohoto listu a jednatelství N. J. S., vzdal jsem se též veškeré své svobodné vůle, tak abych již nic jiného činit nesměl?! Pan dopisovatel nahlédne snad, že kdybych nebyl členem Těl. Jed. Sokol; nemohl bych také býti členem V. V. N. J. S. a tudíž také ne jednatel a pořadatelem! Budiž mi tedy dovoleno pro T. J. S. ještě dále psáti—!

Omaha, Neb. 2. dubna 1883.

Tímto stvrzujeme, že jsme obdrželi částku \$300 od Nár. Jed. Sokolské co úmrtní jakož podporu po zesnulém Adamu Hájkovi, pro jeho matku žijící v Čechách paní Marii Hájkovou.

F. V. Baudhauer, Anton Žižkovský, Jos. Bousek, výbor.

Omaha, Neb. 2. dubna 1883.

Já níže psaná, Marie Rypáčková tímto stvrzuji a dosvědčuji že jsem obdržela dnešního dne od Tělocvičné Jednoty Sokol v Omaha, Neb., částku \$300, co úmrtní podporu, po mém zesnulém manželci, Matěji Rypáčkovi, určené Národní Jed. Sokolskou.

Marie Rypáčková, nyní Havlíčková.

F. V. Baudhauer, Anton Pokorný, K. V. Bartoš, svědkové.

Protokol řádné schůze Výkonného Výboru N. J. S.

dne 4. května 1883.

Schůzi zahájil náměstek sokol Frant. C. Layer. Vedení protokolu převzal za nepřítomnosti tajemníka jednatel. Protokol s minulé schůzi čten a po opravě přijat. Nepřítomní sokolové starosta J. B. Bělohradský, tajemník Aug. Volenský nemocen. Náhradníci: Moric Poláček a Hynek Pilát. Zpráva výboru přes čtvrtletní zprávy přijata a odkázáno jednání k vyřízení. Výbor přes záležitost Sokola Am. a jejich členy Tomáš Rauš a Josef Fučík, oznamuje: „V protokole sb. Čes.-Am. Sokol ze dne 8. února 1878

jest zaznamenáno, že Tomáš Rauš byl přijat co úd čestný.“

Josef Fučík, přistoupil dle účetní knihy dne 9. června 1880 dále jest poznámka bez udání dátum odstoupil. Dále seznam údů přistoupilých k Národní Jednotě Sokolské 1878 Tomáš Rauš v čtém čtvrtletí 1880. Josef Fučík v 7mém čtvrtletí 1880. Dle knihy od roku 1881 platil veškeré povinnosti k N. J. S. Zpráva ta přijata a sbor Čes. Amerického Sokola má za Jos. Fučíka zaplatit poplatky k N. J. S. a podat je v příští

své čtvrtletní zprávě. Právní výbor podává zprávu přes záležitost sokola Ant. Osoby s jedné a T. J. S. Svornost v Morrisani se strany druhé, že dle dopisů Sokol Ant. Osoba byl vyloučen pro neplacení a tedy nemožno s věci co dělat a navrhuje by zůstalo vše tak, jak je.“

Přijato a jednání T. J. S. Svornost za správné uznáno a jednately uloženo stranám v tom smyslu dopsati. Výbor pro vypracování úředních listin předkládá tři formuláře jež jsou přijaty. „Odstupní list“ Jednatel 16krát opíše a zašle na všechny sbory cestující či „Průkaz údství“ nechá tisknout 500 kusů, a Zprávy Náčelnické 1000 kusů. Do Braidwood dopíše jednatel ohledně volby zástupců na sjezd, soukromně. Jednatel o znamuje že zprávy čtvrtletní dosud všechny nedošly a tím on zdržen v rozpočtu na úmrtí sokola Jana Hory. Uzavřeno: Zprávy jež po ruce má buďtež jednately měřítkem při rozpočtu a ten samý má být bezodkladu proveden. Zprávy náčelnické odkázány do listu. Dopis Č. A. S. v Kewaunee přijat Těl Jedn. v Omaha Neb Dopis odkázán do listu kvitanice přijaty. Návrhy na opravu stanov N. J. S. z Braidwood a Cedar Rapids odkázány dotyčnému výboru.

Dopis z Baltimore obsahující uzavření o započetí jednacého sjezdu dne 26. srpna 1883 přijat a uzavřeno. V. V. N. J. S. schvaluje oznámený čas a ustanovuje započetí sjezdu na den 26. srpna 1883 a ukládá jednately, Jednotám oznámiti a požádati za jména vyslanců. Zásílka \$42.79 od S. J. „Blesk“ přijata jakož stížnost sokola Vavřiny na zásilku \$300 k rukou starosty V. J. Šimka pokladníkem V. V. N. J. S. jednatel podá vysvětlení dopisem. Těl. Jed. Sokol v místě pozvání k plesu a tři volné lístky přijato.

T. J. S. „Čech“ Cleveland Ohio zásilka \$20 přijato. Jednatel má žádat pro příště Money order. Těl. Jed. Sokol v Omaha, Neb. \$62.50c. Braidwood čtvrtletní zprávy zašle jednatel opět k opravě zásilka \$8.15 přijata Morrisania \$9.95c. tak též. Věrní bratři Sokol v Milwaukee \$16.8c. taktéž. Dopis z Milwaukee ohledně evičitele pro Kewaunee přijat a finanční výbor dopíše jak do Milwaukee tak i do Kewaunee vzhledem k záležitosti této. Veškeré vyloučení členové mají býti v listu uveřejněny s poznámkou příčiny tak jak bylo dotyčnými sbory oznámeno.

Příjem.

Č. Am. Sokol Braidwod	\$ 8.15
Č. J. Blesk Baltimore	42.70
T. J. S. „Čech“ Cleveland	20.00
T. J. S. Omaha	62.50
T. J. S. Svornost Morrisani	9.95
T. J. Věrní Bratři Sokol Milwaukee	16.88

Úhrnem \$159.38

Vydání.

Účet br. Hůbků za skřín pro Archiv	\$20.00
Jednately telegram do Vilber	70
za poštovní známky karty exp. listu	6.75

Úhrnem \$27.45

Po té schůze ukončena.

Jindřich Hájek, proz. taj.

Jak mi V. V. N. J. S. uloženo, konám tímto svou povinnost a oznamuji veškerému Sokolstvu náležejícímu k N. J. S., že dnem 26. srpna 1883 počíná sjezd jednací Národní Jednoty Sokolské v Spoj. Státech severní Ameriky v městě Baltimore státu Maryland. A žádám ještě jednou veškeré jednoty které dosud tak neučinili za oznámení jmen jejich vyslanců a připomínám že žádný vyslanec nemůže zastupovati více jak jednu jednotu. Zároveň žádám ještě i touto cestou o zaslání návrhů na změnu stanov Národ. Jed. Sokolské; jakož i o zaslání svých soukromných stanov k rukou V. V. N. J. S. ony jednoty jež posud tak neučinili; až posud obdržel jsem stanovy: Věrných Bratří Sokol v Milwaukee, Wis. Těl. Jed. Sokol v Chicagu, a Čes. Am. Sokola tu též. Zprávy čtvrtletní, zprávy Náčelnické a zároveň o přispěšeni si se zprávama v příštím čtvrtletí, tak abych nebyl ve svých pracech co jednatel zdržován, a mohl své zprávě patřičný čas věnovat a podat zprávu důkladně vypracovanou jak mé přání jest, a jak toho potřeba i účel vyžadují! Ze práce tato vyžaduje nejen mojí, nýbrž i píly všech dotyčných úředníků nebude mi tuším nikdo popírat. Dále si dovoluji žádati sokoly úředníky by mne laskavě ušetřili aspoň pro tento čas, všemi možnými privátními zakázkami anto bych se nucen ostil takých stužeb jim odepřítí.

Na zdar! Jednatel.

Vyloučení údové v 1 čtvrtletí 1883.

T. J. Sokol New York. Kočárník Fr. Kačer Václav, Mazánek Jan pro neplacení povinností.

T. J. Sokol v Chicagu. Čížkovský Boh. Koemich Vojt. pro neplacení.

Sok. řed. „Blesk“ v Baltimore Novák Jan pro neplacení.

T. J. S. Čechie v Chicagu. Shánil Ant. Skopec Jan pro neplacení, Šedivý Vojt. pro nepořádné chování.

Č. A. S. v Kewaunee. Stauber Jan, pro neplacení.

Č. A. S. v Braidwood Nowák Václ, Renka Jan, pro neplacení.

T. J. Věrní Bratři Sokol v Milwaukee. Polák Ludvík, pro neplacení. Lausinger Josef, příčina odsouzení jej civilním soudem na 18 měsíců do kázně.

T. J. S. „Svornost“ Morrisanie N. Y. Nusl Jos., Horáček Jos., Jonaš Ant., Osoba Ant., pro neplacení.

Literatura

Památník Sokola Pražského. Tisk díla toho rychle pokračuje a možno očekávati, že kniha za nedlouho bude v rukou přeplatitelů. Z četných přihlášení jak v Praze tak i z venkova je viděti, že myšlenka sokolská má upřímných přátel po všech krajích milé naší vlasti a ve všech třídách probudilého občanstva. V čele přihlásivších se bratrských jednot stojí Sokol v Roudnici n. Labem, který předplatil 60 výtisků, pak Sokol ve Vídni s 35 výtisky. Prof. Pavlík získal v Klatovech 34 předplatitelů, mimoto se předplatily neb přihlásily s větším počtem (10 až 20) výtisků bratrské jednoty ve Bzenci na Moravě, Benešově, Brandýse n. L. Jaroměř, Kouřimi, Kutné Hoře, Lomnici n. Popelkou, Lounech a v Slaném, dále pak jednoty v

Humpolci, Mnichovu Hradišti, Novém Městě nad Metují, Uherském Hradišti a Velké Bystřici, na Moravě, v Záhřebu a značný počet jednotlivců v Čechách a na Moravě, zejména též z řad jarého studentstva. Připomínáme, že cena 1. zl. 20 kr. za vázaný výtisk (poštou 1 zl. 30, 10 výtisků 12 zl.) jest ustanovená toliko pro předplatitele; jakmile kniha vyjde, bude státi 1 zl. 50 kr. a v knihkupectvích 2 zl.

Různé črty k vyučování tělocviku pro učitele a kandidáty. Sepsal Adolf Štvrtník. Sešit druhý. Nákladem A. Benningra, knihkupec v Budějovicích. Celé dílo vyjde ve třech sešitech co do lhůty a objemu volných.

Zprávy náčelnické

Sboru T.J.S. „Svornost“ Morrisanie N. Y. Cvičeno v 1. četi o 6 členech. Odbýváno cvičení za měsíce leden 4krát, únor 4krát, březen 4krát. Žáků průměrně cvičí 5. Nejlépe cvičeno na bradlech.

Anton Karásek, náčelník.

Sboru Sokolská Jednota Blesk v Baltimore. Cvičeno v 5 četách o 12 členech. Odbýváno cvičení jedno řádové a družní protocvik každou první středu v měsíci, na náčiní dvakrát týdně totiž v úterý a v pátek. Nejlépe cvičeno na hrazdě a koni na šff a dél.

V. E. Hirschauer, náčelník.

Uporněa jednatele

Veškerí cestující údové náležejí jednotám od kterých byli svůj list obdrželi, až do svého odstoupení neb dotyčně jich vyloučení z původního sboru.

Adresář Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor, sídlící v Chicagu, odbývá schůzi vždy první pátek v měsíci v síni Čes.-Am. Sokola 106-108 Dekoven ul. Uředníci: J. B. Bělohradský předseda, F. C. Lajer místopř., J. Hájek jednatel, A. Volenský záp. taj., F. Tomek pokladník Další členové: R. Jandus, M. Bláha, M. Křišťáček F. Vaněc. Náhrad: M. Poláček, J. Šindelář, H. Pilat. Veškeré záskyly a dopisy adresujte Jindřich Hájek, 139 Taylor ul.

Tělocvičná Jednota Sokol v Chicago, Ill., odbývá schůze každý čtvrtek ve své síni 74-76 W. Taylor ulice. Taj. Josef Svějšo 82 Taylor ul.

Česko-Americký Sokol v Chicagu, schůze 1. a 3. středu v měsíci ve své síni v ulici DeKoven Tajemník Jos. Tryner, 141 Forquer ul. Jednatel Eduard Uhlíř č. 106 108 Dekoven ul.

Těl. Jednota Sokol Čechie v Chicago, schůze 1. a 3. sobotu v měsíci v č. 100-102 Wade ul. Taj. Fr. Chmatal 65 Emma ul.

Těl. Jednota „Plzeňský Sokol“ odbývá schůze každé 2 a 4. pondělí v síni p. M. Trsa. roh 20té a Brown ul. Taj. Frant. Pavlíček č. 674 S. May ul.

Tělocvičná Jed. „Sokol“ v New Yorku, odbývá své schůze každé první pondělí v měsíci u J. Pospíšila 533 5tá ulice. Taj. J. Neubauer 236 3tí ul. Jednatel Stanislav Výborný 25 ave A.

Sokolská Jednota „Blesk“ v Baltimore Md., taj. Josef Rejzek, 174 N. Dallas ul., jednatel Frant. Vavřina, 20 S. Bond ul.

Tělocvičná Jednota Sokol, Tyrš' v Cedar Rapids Ia. Tajem Václav Severa, jednatel Václav Bláha, Box 459

Tělocvičná Jednota Sokol „Budujov“. Taj. Ant. Podr 56 Benton ul., jednatel Jan Vilfm, č. 613 Antonie ul., Detroit, Mich.

Těl. Jedn. „Sokol Clevelandský“, tajemník K. F. Tůma 112 Croton ulice, Cleveland, O.

Čes.-Americký Sokol, taj. Frant. Hranáč. Jednatel Jan Bican Kewaunee, Wis.,

Tělocvičná Jednota „Čech“, jednatel Jan Prošek č. 3 Burwell Ext. Clevelandu, Oh.

Těl. Jed. „Věrní Bratři Sokol“ taj. Hynek Kra tochvíl, 347 6tá ulice v Milwaukee, Wis.

Tělocv. Jednota Sokol, tajemník Anton Kment 5. 15tá mezi ulicemi Williams a Pierce Omaha, Neb Česko-Americký Sokol, tajemník Frant. Novák, box 398 Braidwood, Ill.

Sokolská Jednota „Svornost“, tajemník Jan Karásek 162. ulice a Brook ave., Morisania, N. Y. Těl. Jed. Sokol Wilber, Taj. J. K. Mallat.